RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 110.786 van 1 oktober 2002
in de zaak A. 115.143/XIV-7946.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Indiase nationaliteit, op 28 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B.VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Indiase nationaliteit, is België binnengekomen op 27 juli 2000 en heeft zich voor een tweede maal op 12 september 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 25 september 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 november 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van deze beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

> "Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping noch aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 29 oktober 2001 op uw gekozen woonplaats.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al.2.).".

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering onontvankelijk is ratione temporis; dat de bestreden beslissing aan verzoeker aangetekend werd verzonden op 30 november 2001; dat het aangetekend verzoekschrift aan de griffie van de Raad van State werd verzonden op 28 december 2001; dat de exceptie niet opgaat;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is bij gebrek aan een uiteenzetting van feiten die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen aantonen; dat er evenwel geen noodzaak bestaat over de aanwezigheid van het vereiste nadeel uitspraak te doen aangezien het beroep, zoals hierna wordt uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als middelen aanvoert :

> "1. Eerste middel : schending van de artikelen 52, §2, 4/ en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging, de hoorplicht en de zorgvuldigheidsverplichting.
> Dat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen machtsmisbruik wordt begaan, de artikelen 52, §2, 4/ en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging, de hoorplicht en de zorgvuldigheidsverplichting geschonden worden, wanneer hij een bevestigende beslissing van weigering van verblijf neemt, ten aanzien van verzoeker, zonder rekening te houden met het hem toegezonden medisch attest, en zonder hem vooraf te horen.
> Dat verzoeker dd. 29 oktober 2001 door het Commissariaat-generaal uitgenodigd werd voor een verhoor, alsgevolg van het door verzoekers ingediend dringend beroep dd. 1 oktober 2001.
> Dat het Opvangcentrum voor Vluchtelingen te Bevingen aan het Commissariaat-generaal de reden van verzoekers onmogelijkheid om op het verhoor aanwezig te zijn, liet geworden (cf. stuk 2).
> Dat door het toezenden van dit medisch attest naar verweerder verzoeker zijn wens geuit had gehoord te worden omtrent zijn asielaanvraag, doch door ziekte verkeerde hij in de onmogelijkheid.
> Dat door een bevestigende beslissing te nemen zonder rekening te houden met het medisch attest, waaruit de onmogelijkheid van verzoeker bleek op het verhoor op het Commissariaat-generaal aanwezig te zijn, de artikelen 52, §2, 4/ en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, door verweerder geschonden worden.
> Dat verweerder nergens motiveerde waarom het medisch attest, waaruit blijkt dat verzoeker aan tuberculose lijdt, niet werd weerhouden als bewijs van overmacht

Dat verzoeker opmerkt dat verweerder onzorgvuldig het medisch attest, welke het Opvangcentrum voor Vluchtelingen te Bevingen hem liet geworden als bewijs van overmacht, heeft behandeld.
Dat verweerder onzorgvuldig te werk ging, de hoorplicht en de rechten van verdediging van verzoeker schendde door het dossier van verzoeker af te handelen zonder rekening te houden met het medisch attest en zonder hem vooraf te horen .
Dat verweerder zijn macht misbruikte door het medisch attest van verzoeker naast zich neer te leggen en door onterecht toepassing te maken van art. 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet.
Dat bovendien verzoeker vaststelt dat de oproeping voor verhoor dd. 29.10.2001 niet kan gelijkgesteld worden met de 'vraag om inlichtingen' zoals gesteld in het artikel 52 §2, 4/ van de Vreemdelingenwet, zodat verweerder onterecht toepassing maakte van voormeld artikel.
Dat verzoeker tenslotte opnieuw wil verwijzen naar voormeld geciteerd arrest van de Raad van State dd. 22 juni 2001 (niet gepubliceerd) waarin de Raad van State stelde dat '... de Commissaris-generaal, van zodra hij besliste verzoeker op te roepen om over te gaan tot een verhoor en eens verzoeker door het toezenden van een medisch getuigschrift zijn wens geuit had gehoord te worden, geen abstractie meer kon maken van (een) het medisch getuigschrift waardoor de onmogelijkheid voor betrokkene om aanwezig te zijn op het verhoor en zijn interesse voor het verhoor vaststond'. (cf. stuk 3)
2. Tweede middel : schending van het artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome ; van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijk(e) motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.
Dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat verzoeker het Belgische grondgebied dient te verlaten.
Dat evenwel door een terugleiding naar India, zoals de Commissaris-generaal aanbeveelt, het artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome, geschonden wordt.
Artikel 3 stelt duidelijk dat 'niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen'.
Dat verzoeker lijdt aan tuberculose en in België hiervoor behandeld wordt (cf. stukken 2 en 4).
Dat alsgevolg van medische redenen, zoals blijkt uit de medische attesten (cf. stuk 4), verzoeker België momenteel niet mag verlaten. Dat verzoeker in zijn land niet op een medische verzorging voor zijn medische aandoening kan rekenen. Dat een terugleiding naar India derhalve schending inhoudt van art. 3 E.V.R.M.
Dat bovendien verweerder, die de beslissing van weigering tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten bevestigde en een terugleiding naar het land van oorsprong aanbeveelt, heeft nagelaten voorafgaand een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid van opvang en medische verzorging van verzoeker in India.
Dat de bestreden beslissing de zorgvuldigheids-en motiveringsverplichting schendt.";

3.2.1. Overwegende dat in een eerste middel verzoeker zich beroept op de schending van de artikelen 52, § 2, 4/ en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging, de hoorplicht en de zorgvuldigheidsverplichting doordat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf heeft genomen, zonder rekening te houden met het hem toegezonden attest en zonder verzoeker vooraf te horen; dat verzoeker bij brief van 29 oktober 2001 werd uitgenodigd op het verhoor dat zou

plaatsvinden op 12 november 2001; dat verzoeker werd uitgenodigd om ingeval van overmacht " binnen de maand die volgt op de datum van dit schrijven, de reden hiervoor alsook een document dat hiervan het bewijs levert, per aangetekend schrijven te bezorgen. In dat geval zal ik uw dossier onderzoeken zonder dat ik verplicht ben u opnieuw op te roepen. In geval van overmacht moet u bijgevolg eveneens antwoorden op het volgende verzoek om inlichtingen : (...)
Zonder antwoord van uwentwege binnen een maand na het verzenden van deze brief mag ik u de status weigeren wegens afwezigheid van antwoord op het verzoek om inlichtingen ondanks het bewijs van overmacht"; dat in het administratief dossier een medisch attest zit dat betrekking heeft op de periode 04/04/2001 - 27/04/2001, doch niet de inlichtingen waarom hij werd verzocht conform artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet; dat verzoeker thans, samen met het verzoekschrift, medische attesten indiende van 11/12/2001 en18/12/2001; dat het de Raad van State niet toekomt te oordelen over documenten die werden ingediend samen met het verzoekschrift en dateren van na de bestreden beslissing; dat de rechten van verdediging niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van voormelde wet van 15 december 1980; dat, wat een eventuele schending van de hoorplicht betreft, aan verzoeker de gelegenheid werd gegeven om nuttig voor zijn belangen op te komen; dat het feit dat verzoeker van deze gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt, alleen hem kan aangerekend worden; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.2. Overwegende dat in een tweede middel verzoeker zich beroept op de schending van artikel 3 van het E.V.R.M., de artikelen 52 en 62 van voormelde wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en het zorgvuldigheidsbeginsel; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om formele motieven, zoals blijkt uit de bespreking van het eerste middel, tot de weigering van verblijf besloten door de Minister van Binnenlandse Zaken heeft bevestigd zodat dit middel niet dienstig kan worden aangevoerd; dat het tweede middel niet ontvankelijk is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één oktober tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **A. BEIRLAEN.**